

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: **R. B., nar. X.**, bytom S., *zastúpeného advokátkou JUDr. Jankou Vasilovou, AK so sídlom v Humennom, Kudlovska 1*, proti žalovaným:
1) Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova 8,
2) Personálny úrad štábu pre podporu operácií generálneho štábu, so sídlom v Ružomberku, o preskúmanie zákonnosti postupu a personálneho rozkazu riaditeľa personálneho úradu č. 3702 zo dňa 10. júna 2010, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 256/2010 – 35 zo dňa 8. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 256/2010 - 35 zo dňa 8. apríla 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný v druhom rade je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 130,99 € na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Janky Vasilovej vedený v S., a.s., pobočka H., č. účtu X. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 4S 256/2010 - 35 zo dňa 8. apríla 2011 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil personálny rozkaz č. 3702 zo dňa 10. júna 2010 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie; žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 582,39 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Personálny rozkazom č. 3702 zo dňa 10. júna 2010 bol žalobca

- odvolaný dňom 10. júna 2010 z funkcie výkonný poddôstojník (G10)/Strážna jednotka (TK)/Jednotka ISAF/Generálny štáb/Ozbrojené sily SR (podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov – ďalej len „zákon č. 346/2005 Z. z.“),
- dňom 10. júna 2010 bolo žalobcovi ukončené vyslanie na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane (podľa § 66 ods. 8 zákona č. 346/2005 Z. z.),
- dňom 11. júna 2010 bolo zmenené miesto výkonu štátnej služby žalobcu z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane do miesta výkonu štátnej služby Michalovce (podľa § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z.), a
- žalobca bol dňom 11. júna 2010 ustanovený do funkcie veliaci poddôstojník /vodič/(G20)/Palebná čata/Palebná batéria 155 SHKH/Samohybný delostrelecký oddiel/2. Mechanizovaná brigáda/Pozemné sily/Ozbrojené sily SR (podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z.).

Krajský súd sa zaoberal pasívnou legitimáciou Ministerstva obrany Slovenskej republiky a Personálneho úradu štábu pre podporu operácií generálneho štábu, ktorí boli v žalobe žalobcu označení ako žalovaní. Krajský súd uviedol, že podľa § 2 ods. 6 zákona č. 321/2002 Z. z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 321/2002 Z. z.“) štát v konaní pred súdmi vo veciach ozbrojených síl zastupuje Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, preto ho akceptoval ako žalovaného. V prípade Personálneho štábu pre podporu operácií generálneho štábu, Ružomberok, ide len o organizačnú zložku Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ktorá v jeho mene koná

v určitých veciach a krajský súd jeho označenie vnímal ako spresnenie žalovaného. Námiety žalovaného ohľadom jeho pasívnej legitímácie sa vyskytujú pomerne často a boli predmetom množstva rozhodnutí prvostupňového alebo odvolacieho súdu, z ktorých vyplýva, že procesne spôsobilým subjektom je v danom prípade Ministerstvo obrany Slovenskej republiky a krajský súd je oprávnený preskúmať napadnuté rozhodnutia v súlade s § 82 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z.

Krajský súd poukázal na § 81, § 82 zákona č. 346/2005 Z. z. Personálny rozkaz vydal Personálny úrad, ktorého riaditeľom je plk. gtš. Ing. P. D. V personálnom rozkaze však nie je uvedené, o personálny úrad ktorého rezortu ide, tak aby nebol zameniteľný s iným personálnym úradom iného rezortu. Ustanovenie zákona upravujúce náležitosti personálneho rozkazu podľa § 82 ods. 5 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. nemožno vykladať tak, že postačuje označiť menom a hodnotou fyzickú osobu bez špecifikácie personálneho úradu, ktorého je vedúcim. Označenie uvedené v napadnutom rozhodnutí je z tohto dôvodu neurčité a nejasné. Krajský súd poukázal aj na to, že náležitosťou personálneho rozkazu je aj odôvodnenie, ktoré musí spĺňať všeobecné kritériá vzťahujúce sa na všetky správne konania. Okrem iného sa do odôvodnenia uvádza aj právne posúdenie veci, teda, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu, medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovvej časti rozhodnutia vychádza a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy. Žalovaný podľa § 66 ods. 8 zákona č. 346/2005 Z. z. ukončil vyslanie žalobcu na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vo vojenskej operácii v Afganistane bez náležitého odôvodnenia, ktoré bolo potrebné vykonať v súlade so zásadami upravenými v § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) v spojení s § 82 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z. z. Rozbor, z ktorého by bolo zrejmé, v čom spočíval záujem služobného úradu o ukončenie misie žalobcu v Afganistane, mal byť súčasťou odôvodnenia personálneho rozkazu, nestačil len odkaz na príslušné zákonné ustanovenie. Podľa názoru krajského súdu odôvodnenie personálneho rozkazu nie je dostatočné a ani preskúmateľné v rozsahu splnenia kvalifikačného predpokladu žalobcu na ustanovenie do funkcie: veliaci poddôstojník/vodič/(G20)/Palebná četa/Palebná batéria 155 SHKH/Samohybný delostrelecký oddiel/2.Mechanizovaná brigáda/Pozemné

sily/Ozbrojené sily SR. Žalovaný neuviedol ani služobný predpis, podľa ktorého žalobcu považoval za kvalifikovaného na danú funkciu.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť. Žalovaný namietal svoju pasívnu legitimitáciu. Uviedol, že predmetom sporu je personálny rozkaz č. 3702, ktorý vydal riaditeľ Personálneho úradu ako fyzická osoba a nie Ministerstvo obrany Slovenskej republiky a ani Personálny úrad. Ministerstvo obrany Slovenskej republiky z hľadiska hmotného práva zastupuje štát v konaní pred súdmi vo veciach ozbrojených síl (§ 2 ods. 6 zákona č. 321/2002 Z. z.), nie je však v žiadnom právnom vzťahu k žalobcovi ani k Personálnemu úradu. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. ide o vzťah profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby k Slovenskej republike a nie k Ministerstvu obrany Slovenskej republiky, čím je podľa žalovaného založená vecná legitimitácia (aktívna aj pasívna) okruhu účastníkov podľa § 90 Občianskeho súdneho poriadku. Ak je účastníkom konania štát, návrh musí obsahovať označenie štátu (§ 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) – teda správne mal byť žalovaný označený ako Slovenská republika – zastúpená Ministerstvom obrany Slovenskej republiky. Nakoľko Ministerstvo obrany Slovenskej republiky nevydalo napadnutý personálny rozkaz č. 3702 z 10. júna 2010, nemôže byť žalovaným (§ 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku), a preto namieta nedostatok pasívnej legitimitácie Ministerstva obrany Slovenskej republiky a z toho dôvodu žiada žalobu zamietnuť. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/400/2009.

Žalovaný namietal pasívnu legitimitáciu aj Personálneho úradu štábu pre podporu operácií generálneho štábu, ktorý nie je orgánom verejnej správy, orgánom štátnej správy, ani orgánom územnej samosprávy, záujmovej samosprávy ani právnickou alebo fyzickou osobou. Nie je teda orgánom, rozhodnutia ktorého môžu súdy preskúmať. Personálny úrad nie je organizačnou zložkou Ministerstva obrany Slovenskej republiky, a preto nemôže (bez osobitného splnomocnenia) konať v jeho mene, a teda nemôže ísť o spresnenie žalovaného. Samostatné pôsobenie Personálneho úradu vyplýva aj z § 5 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. Minister vydal služobný predpis Hlavného služobného úradu pre štátnu službu profesionálnych vojakov č. 55/2007 o určení služobných úradov, o určení rozsahu rozhodovania vedúcich služobných úradov a o určení rozsahu pôsobnosti veliteľov

pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „Služobný predpisov č. 55/2007“). Právomoc rozhodovať vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka služobný predpis zveril vedúcemu služobného úradu, nie služobnému úradu, preto žalovaným môže byť len fyzická osoba – vedúci služobného úradu. Personálny rozkaz č. 3702 z 10. júna 2010 vydaný riaditeľom Personálneho úradu je konečný a nemožno sa proti nemu odvolať. Preto žalovaným nemôže byť Personálny úrad štábu pre podporu operácií generálneho štábu, ale len riaditeľ Personálneho úradu. Na základe toho žalovaný žiada zamietnuť žalobu žalobcu aj proti Personálnemu úradu pre nedostatok jeho pasívnej legitímácie.

Žalovaný zároveň tvrdí, že personálny rozkaz nie je rozhodnutím v oblasti verejnej správy, ale rozhodnutím v rámci pracovnoprávneho vzťahu medzi zamestnancom a zamestnávateľom.

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že personálny rozkaz má obsahovať odôvodnenie. Žalovaný poukázal na § 81, § 82 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z. z., z ktorých podľa jeho názoru vyplýva, že Správny poriadok sa nevzťahuje na právne vzťahy profesionálneho vojaka v prípadoch uvedených v odseku 3 písm. b/, teda aj v prípade personálneho rozkazu žalobcu. Z odôvodnenia personálneho rozkazu vyplýva, prečo bolo žalobcovi skončené vyslanie na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky v operácii ISAF v Afganistane – k skončeniu vyslania žalobcu došlo v záujme služobného úradu, ktorý spočíva v ustanovení žalobcu na Samohybnom delostreleckom oddiele v Michalovciach, na ktorú žalobca spĺňa kvalifikačné predpoklady.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť; uplatnil si náhradu trov konania vo výške 130,91 € (písomné vyhotovenie odvolania v sume 123,50 + režijný paušál 7,41 €). Žalobca poukázal na to, že v predmetnej veci ide o konanie vo veci právneho vzťahu profesionálneho vojaka k Slovenskej republike, a teda o konanie vo veci ozbrojených síl, v ktorom zákon zveruje zastupovanie Slovenskej republiky Ministerstvu obrany Slovenskej republiky. Pasívna legitímácia Ministerstva obrany Slovenskej republiky vyplýva priamo z ustanovenia § 2 ods. 6 zákona č. 321/2002 Z. z.

Žalobca poukázal na ustanovenie § 82 ods. 5 písm. i/ zákona č. 346/2005 Z. z., z ktorého vyplýva právomoc súdu preskúmať personálny rozkaz. Riaditeľovi personálneho úradu je zverená funkčná príslušnosť na rozhodovanie vo veciach právnych vzťahov profesionálnych vojakov na základe príslušných ustanovení zákona v spojení s interným predpisom č. 55/2007. Tvrdenie žalovaného, že odôvodnenie personálneho rozkazu nemusí spĺňať všeobecné kritériá, nie je pravdivé. Riadne odôvodnenie rozhodnutia je základným ústavným právom každého účastníka konania na presvedčivé rozhodnutie podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Aj keď podľa § 82 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z. z. sa na právne vzťahy profesionálneho vojaka v prípadoch uvedených v odseku 3 písm. b/ nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť vždy riadne odôvodnené. Z rozhodnutia nie je zrejmé, v čom mal spočívať záujem služobného úradu na ukončení misie žalobcu v Afganistane a jeho ustanovením do novej funkcie. Žalobca spĺňal podmienky účasti na plnení Cieľov síl v roku 2010 už v mesiaci apríl a máj 2010, teda pred ukončením jeho misie vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane. Takisto žalovaný v odôvodnení nekonkretizoval osobitné kvalifikačné predpoklady, ktoré mal žalobca ako profesionálny vojak spĺňať na výkon funkcie, do ktorej bol ustanovený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa primárne zaoberal otázkou pasívnej legitímácie žalovaných v prvom a druhom rade, ktorú namietal žalovaný v prvom rade.

Pasívne legitimovaným subjektom (žalovaným) v správnom súdnictve je správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku. Pasívna legitímácia žalovaného sa musí zakladať predovšetkým na právnej subjektivite subjektu. V predmetnej veci v prvom a poslednom

stupni rozhodoval riaditeľ personálneho úradu (ktorý nebol v personálnom rozkaze bližšie špecifikovaný); žalobca označil za žalovaného v druhom rade Personálny úrad štábu pre podporu operácií generálneho štábu. Táto situácia (teda vzťah: riaditeľ personálneho úradu a personálny úrad) je obdobná ako napríklad pri ústredných orgánoch štátnej správy, kedy je žalovaným napríklad ministerstvo, aj keď rozhodnutie vydal minister, ktorý stojí na čele ministerstva. Právnu subjektivitu má ministerstvo, ktoré je definované ako právnická osoba (§ 35 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov). Minister nie je sám osebe správnym orgánom, ale osobou stojacou v čele tohto správneho orgánu. Svedčí o tom napríklad aj judikatúra Najvyššieho správneho súdu Československej republiky – nález z 23. októbra 1947 č. 302/46-7 publikovaný v Bohuslavovej zbierke nálezov Najvyššieho správneho súdu vo veciach administratívnych pod č. Boh. A 1729/47 30296 – podľa ktorého ministerstvo je úradom predstavujúcim súhrn osobných a vecných prostriedkov zorganizovaných do jedného celku za účelom výkonu určitého vymedzeného úseku verejnej správy. Ministerstvo je organizované monokraticky; vedené je členom vlády menovaným prezidentom na návrh predsedu vlády. Na základe týchto skutočností pojmy minister a ministerstvo je možné považovať za pojmy identické; nejde preto o prekážku brániacu rozhodnutiu vo veci. Aj v predmetnej právnej veci v správnom konaní rozhodol riaditeľ personálneho úradu a za žalovaného bol označený Personálny úrad, čo nepredstavuje prekážku brániacu súdu konať a rozhodnúť vo veci, pretože subjektivitu má personálny úrad. Argument žalovaného v prvom rade v tejto časti je preto bezpredmetný. Navyše, krajský súd správne poukázal na to, že Personálny úrad štábu pre podporu operácií generálneho štábu je možné považovať za organizačnú zložku, pretože v personálnom rozkaze je pri právomoci riaditeľa personálneho úradu priamy odkaz na ustanovenie § 6 ods. 2 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z., v ktorom je upravené postavenie vedúceho služobného úradu, ktorým je **organizačná zložka ozbrojených síl** určená podľa § 5 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona (podľa ktorého „*služobným úradom na účely tohto zákona je organizačná zložka ozbrojených síl určená ministrom pre profesionálnych vojakov ozbrojených síl, pre profesionálnych vojakov, ktorí majú byť dočasne vyčlenení podľa § 60 ods. 1, a pre profesionálnych vojakov, ktorým sa skončilo dočasné vyčlenenie podľa § 60 ods. 2; to neplatí, ak ide o profesionálnych vojakov organizačných zložiek Vojenského spravodajstva a Vojenskej polície*“). Zároveň sa tu nachádza odkaz na Služobný predpis č. 55/2007, ktorý v čl. 1 ods. 1 ustanovuje kompetenciu vedúceho služobného úradu podľa § 6 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z., teda aj vedúceho

služobného úradu, ktorým je organizačná zložka ozbrojených síl. Z čl. 3 písm. b), čl. 6 ods. 1 vyplýva, že riaditeľ Personálneho úradu štábu personálneho manažmentu generálneho štábu je vedúcim služobného úradu, ktorým je organizačná zložka. Právomoc riaditeľa Personálneho úradu je ďalej stanovená v čl. 6 a v Prílohách č. 5, č. 6 k služobnému predpisu č. 55/2007. Právomoc riaditeľa Personálneho úradu vydať personálny rozkaz vo veciach podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 66 ods. 8, § 57 ods. 1 a § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. vyplýva z bodov 28, 35, 36 a 50 Prílohy č. 5 a je preto kompetentný vydať personálny rozkaz aj v predmetnej právnej veci. Na základe uvedeného Personálny úrad štábu pre podporu operácií generálneho štábu je pasívne legitimovaným subjektom v zmysle § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, § 82 ods. 2, ods. 4, § 6 ods. 2 písm. b/, § 5 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. a čl. 6 Služobného predpisu č. 55/2007.

K pasívnej legitimácii žalovaného v prvom rade odvolací súd uvádza, že v zmysle § 2 ods. 6 zákona č. 321/2002 Z. z. štát v konaní pred súdmi vo veciach ozbrojených síl zastupuje Ministerstvo obrany Slovenskej republiky. V dôvodovej správe k citovanému ustanoveniu je uvedené, že sa ním vytvára zákonná úprava procesného zastupovania Slovenskej republiky (ktorá v konaní pred súdom vystupuje ako účastník konania) Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, ak predmetom konania sú veci týkajúce sa ozbrojených síl. Predmetným ustanovením sa teda rieši otázka zastúpenia a nie otázka účasti Ministerstva obrany Slovenskej republiky v súdnom konaní. V predmetnej veci síce ide o záležitosti týkajúce sa ozbrojených síl, ale predpokladom pre zastupovanie účastníka konania Ministerstvom obrany Slovenskej republiky je, aby účastníkom konania bola Slovenská republika ako napríklad v občianskoprávných sporoch, v sporoch o náhradu škody a podobne, ktorá by bola zastúpená v konaní Ministerstvom obrany Slovenskej republiky. V správnom súdnictve je okruh účastníkov konania upravený osobitne a odlišne od všeobecného postavenia účastníka konania v občianskom súdnom konaní. V správnom súdnictve je presne definovaný okruh účastníkov konania v ustanovení § 250 Občianskeho súdneho poriadku – žalobca (§ 250 ods. 2 ods. 3), žalovaný (§ 250 ods. 4), prokurátor v konaní o žalobe prokurátora (§ 250 ods. 6), ďalší účastník (§ 250 ods. 1 druhá veta). Žalovaným je správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni. Teda ak je správne konanie dvojstupňové, žalovaným je druhostupňový správny orgán, a ak je správne konanie jedноступňové, žalovaným je správny orgán, ktorý rozhodol v prvom a zároveň v poslednom stupni. V predmetnej veci je žalovaným len Personálny úrad (prípadne jeho riaditeľ – bližšie

pozri výklad vyššie), ktorý rozhodol v prvom a zároveň v poslednom stupni v personálnej veci žalobcu. Ministerstvo obrany v predmetnej veci môže vystupovať len ako zástupca Personálneho úradu, ktorý možno v širšom slova zmysle považovať za subjekt – služobný úrad – zastupujúci štát v oblasti štátnej služby profesionálnych vojakov.

Štruktúra služobných úradov v oblasti štátnej služby profesionálnych vojakov je špecifická, nakoľko tu existuje jeden nadriadený služobný úrad, t.j. hlavný služobný úrad pre štátnu službu profesionálnych vojakov, ktorým je Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (§ 4 zákona č. 346/2005 Z. z.), a potom ďalšie, jemu podriadené, služobné úrady, ktoré sú uvedené v § 6 citovaného zákona, teda ministerstvo, organizačné zložky ozbrojených síl, Vojenská kancelária prezidenta Slovenskej republiky, organizačná zložka Vojenského spravodajstva, Vojenská polícia a vojenská vysoká škola. Hlavný služobný úrad je služobným úradom pre náčelníka generálneho štábu, riaditeľov organizačných zložiek Vojenského spravodajstva, riaditeľa Vojenskej polície a rektora vojenskej vysokej školy. Služobným úradom ostatných profesionálnych vojakov je služobný úrad uvedený v § 6 citovaného zákona. V predmetnej veci nebola daná rozhodovacia právomoc hlavnému služobnému úradu, ale služobnému úradu uvedenému v § 6 ods. 2 písm. b/, preto žalovaným môže byť len ten správny orgán, ktorý vo veci konal a rozhodoval v poslednom stupni (§ 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku) a jeho právoplatné rozhodnutie, resp. personálny rozkaz, vydaný v právnych vzťahoch profesionálnych vojakov uvedených v odseku 3 je preskúmateľný súdom, pričom v konaní pred súdom nemožno odložiť vykonateľnosť personálneho rozkazu (§ 82 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z.). V prípade, že krajský súd označil za žalovaného ministerstvo obrany a žalovaného v druhom rade chápal ako organizačnú zložku žalovaného v prvom rade, ide síce o nesprávne označenie žalovaného, ale nespôsobuje v tomto prípade nemožnosť preskúmania rozhodnutia žalovaného v druhom rade, nakoľko krajský súd so žalovaným v druhom rade konal, doručoval mu žalobu a vyzýval ho na vyjadrenie k nej. Žalovaný v druhom rade krajskému súdu oznámil, že výzvu na vyjadrenie k žalobe postúpil žalovanému v prvom rade, ktorý zastupuje záujmy Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Ozbrojených síl Slovenskej republiky a Generálneho štábu Slovenskej republiky pred súdmi. Preto ako žalovaný mal byť označený Personálny úrad, zastúpený Ministerstvom obrany Slovenskej republiky.

Odvolačí súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného v prvom rade, že personálny

rozkaz nie je rozhodnutím v oblasti verejnej správy, ale rozhodnutím v rámci pracovnoprávneho vzťahu medzi zamestnancom a zamestnávateľom. Personálny rozkaz je rozhodnutím v oblasti verejnej správy, pretože sa ním upravuje právny vzťah medzi profesionálnym vojakom a jeho služobným úradom, resp. štátom v rámci výkonu štátnej služby profesionálneho vojaka, ktorá je vykonávaná vo verejnom záujme, teda v záujme celej spoločnosti a štátu a je zameraná na obranu a ochranu spoločnosti a štátu. Personálny rozkaz je preto vydaný v oblasti verejnej správy a je preskúmateľný súdom v správnom súdnictve, tak ako to *expressis verbis* ustanovuje § 82 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z.

V žalobcovom prípade bolo v personálnom rozkaze č. 3702 z 10. júna 2010 rozhodnuté podľa § 58 ods. 1 písm. a/, **§ 66 ods. 8**, § 57 ods. 1 a § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. (teda v právnych vzťahoch uvedených v § 82 ods. 3 písm. b/ citovaného zákona).

Na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 81 zákona č. 346/2005 Z. z.). Inak je ustanovené v § 82 ods. 7 tohto zákona, podľa ktorého na právne vzťahy profesionálneho vojaka sa v prípadoch uvedených v odseku 3 písm. b/ **nevzťahujú** všeobecné predpisy o správnom konaní, **okrem** § 14 až § 17, § 47 ods. 6 a **§ 62 až § 69**. Personálny rozkaz minimálne v časti rozhodnutia podľa § 66 ods. 8 (rozhodnutie o skončení vyslania profesionálneho vojaka na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky) musel spĺňať kritériá a náležitosti rozhodnutia podľa § 47 a nasl. Správneho poriadku. Navyše, aj zákon č. 346/2005 Z. z. v ustanovení § 82 ods. 5 písm. g/ vyžaduje, aby personálny rozkaz obsahoval odôvodnenie (pozri napríklad aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 18-20/2011 z 2. júna 2011). Teda aj keď sa v ostatných troch častiach personálneho rozkazu, v ktorých sa rozhodlo podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 57 ods. 1 a § 53 ods. 1 písm. a/, neaplikoval Správny poriadok, bolo potrebné personálny rozkaz odôvodniť v zmysle § 82 ods. 5 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z. z. a argumentačne podprieť tak, aby bolo zrejmé, prečo došlo k rozhodnutiu, teda k vydaniu personálneho rozkazu. V opačnom prípade ide o svojvoľné (arbitrárne) rozhodnutie, v ktorom absentujú základné argumentačné prvky odôvodňujúce vydanie rozhodnutia vo veci samej. Odôvodnenie personálneho rozkazu o premiestnení žalobcu tým, že skončenie vyslania profesionálneho vojaka je v záujme služobného úradu podľa § 66 ods. 8, je nedostatočné, pretože ide len o citáciu právneho

predpisu; rovnako tak poukaz na vnútorný predpis, ktorý nie je súčasťou rozhodnutia, a preto kvalifikačné predpoklady, ktoré mal žalobca splniť, nie je možné verifikovať. Založenie vnútorného predpisu žalovaného do administratívneho spisu síce predstavuje možnosť pre súd preskúmať takýto personálny rozkaz, ale nezavazuje to služobný úrad povinnosti uviesť konkrétne dôvody, ktoré ho viedli k vydaniu personálneho rozkazu, do odôvodnenia personálneho rozkazu. Uvedené platí najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že vnútorné predpisy správnych orgánov podliehajú zmenám, zrušeniu a podobne, a preto sa kvalifikačné predpoklady môžu v priebehu konania zmeniť. Krajský súd teda správne poukázal na potrebu odôvodnenia personálneho rozkazu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 256/2010 - 35 zo dňa 8. apríla 2011, pretože je vo výroku vecne správny (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Nesprávnosť v označení žalovaného v rozsudku krajského súdu nie je prekážkou takej intenzity, ktorá by bránila vecnému prejednaniu veci, najmä s ohľadom na skutočnosť, že krajský súd so žalovaným v druhom rade konal a sám žalovaný v druhom rade krajskému súdu oznámil, že vec postúpil žalovanému v prvom rade na ďalší postup.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 130,99 €. Celková výška náhrady trov konania bola určená podľa § 11 ods. 4, § 14 až § 16 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby:

- vyjadrenie k odvolaniu žalovaného v prvom rade z 27. júla 2011 – 123,58 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky),
- režijný paušál – 7,41 € (§ 15 písm. a/ vyhlášky).

Odvolačný súd zaviazal na zaplatenie náhrady trov konania žalovaného v druhom rade, pretože tento správny orgán je jediným pasívne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 30. mája 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth